

Nieuwe parochiale structuren, met Jezus Christus als hoeksteen

“Een grote menigte volgde Jezus”, zo lezen we in het Lucasevangelie. Ja, Jezus had succes. Talloze mensen trokken met Jezus mee. Jezus trekt mensen aan, tot op vandaag.

We moeten wel toegeven dat de menigte die Jezus volgt, vandaag sterk geslonken is. We leven in een totaal andere wereld dan 2000 jaar geleden. Geloofsvragen vormen niet langer de eerste bekommernis van onze samenleving. Een christelijke manier van denken en leven behoort niet langer tot de ambities van onze tijd.

Bij de tijd brengen van de structuur

De kerkelijk realiteit in Vlaanderen is gekrompen (...)

Het oude kerklandschap paste immers niet meer bij de feitelijke situatie. Vroeger was heel Vlaanderen katholiek. Vandaag kunnen we dat niet meer beweren. De kerk van Aalst valt bijvoorbeeld niet samen met de stad Aalst.

Gelovig zijn binnen onze kerkgemeenschap is veel meer een bewuste keuze van mensen om zich te verzamelen rond de figuur van Jezus Christus. Dit is en blijft de kern. Geloofsverkondiging, gebed, liturgie en de zorg voor mensen: dat zijn en blijven de pijlers van ons pastoraal werk.

Daarvoor is het nodig dat we de krachten bundelen en durven samenwerken over oude grenzen heen. En daarom willen we ook de structuren aanpassen aan de veranderende situatie. Onze jas is te groot geworden. We groeien van large naar small. Maar small kan ook beautiful zijn.

Een krimp die geen kramp mag worden

We willen niet euforisch zijn met deze herstructurering. De schaalvergroting is absoluut geen verhaal van een mislukt verleden of een utopische toekomst. We moeten erkennen dat deze situatie ons eigenlijk pijn doet. De inkrimping waarvoor we staan brengt risico's met zich mee. Alles wordt 'minder': minder kerkgangers, minder priesters, minder kerken, minder geloofwaardigheid ...

Een situatie van krimp bevat altijd ook een **valkuil**. De krimp kan omslaan in een kramp. Uit schrik om het weinige dat we nog hebben te verliezen, klampen we ons vast aan wat we nog hebben, vitaliseren we wat er nog is, beschouwen we ons als zelfstandig eigenaar: onze kerk, onze parochie, onze liturgie...

De krimp mag ons niet verkrampen. Ik hoop dat het ons uitdaagt! We hervormen niet om het nog even langer vol te houden. **We hervormen vanuit de wezenlijk vraag: welke kerk willen we zijn?** Dromen we niet van een gastvrije kerk, een kerk die het geloof durft aan te bieden, een kerkstructuur die onszelf vernieuwt en geloviger maakt?

Een belangrijke uitdaging voor ons allen is om te midden van de weerstand het visioen niet te vergeten. De Kerk, het dekenaat, de parochie zijn geen doel op zich. De Bijbel begint en eindigt niet met de Kerk, maar wel **met de wereld**. De Kerk is een groep van gelovige mensen die in de wereld **een teken willen zijn van Gods liefde (...)**

Jezus Christus is de hoeksteen

Bij sommige nieuwere kerken vind je aan de ingang van de kerk een gedenksteen. En op die steen staat vaak de volgende tekst: Jezus Christus is de hoeksteen. De hoeksteen geeft de richting van onze visie aan, de juiste richting. Als we Jezus Christus als onze hoeksteen noemen, dan mag die figuur ook de kern uitmaken van onze visie, van ons werk in het dekenaat, in onze parochies. Het is rond Hem, de hoeksteen, dat we samenkomen. Dat mogen we nooit uit het oog verliezen. De werking van het dekenaat en zijn parochies is juist bedoeld om die hoeksteen voelbaar te maken.

Riskeer je aan de ontmoeting met Christus én de mensen, zo zegt ook paus Franciscus. Riskeer je, beste geloofsvrienden, om te bouwen aan een gastvrije kerk. Riskeer je om in die gastvrije ontmoeting met mensen het geloof vrijmoedig aan te bieden. Riskeer je om onze liturgie, catechese en diaconie sterker en stralender te maken.

Beste geloofsvrienden, wat ons echt bindt is niet zozeer een structuur, die is nodig en zinvol. Maar wat ons echt bindt is een verhaal dat we delen, een figuur waarrond we samenkomen. Christus als de hoeksteen van ons samenleven. Ik wil u heel graag danken om mee tochtgenoot te willen zijn, om te bouwen aan een gastvrije kerk die zich riskeert aan die ontmoeting met Christus en de mensen.

Marc Verwaeren, pastoor-deken Dekenaat Aalst, 21 december 2016

TOEPASSING OP HET BISDOM ANTWERPEN

2 vicariaten: stad (Bart Paepen) en Kempen (Wim Selderslaghs)

Vicariaat Stad omvat drie dekenaten (Bernard de Preter en Ronald Sledsens),

vicariaat Kempen omvat vier dekenaten (Norbert Wauters voor

Zuiderkempen, Lieven Snyers voor Kempen-Oost, Jan Verheyen voor Kempen-West)

NU 15 PASTORALE EENHEDEN

